

en Gave fra Statens Side, og jeg troer, at den samme Betragtning kan komme frem, naar der er Spørgsmaal om en Gave fra Statens Side, som ved en Gave fra Privatmands Side, nemlig, at det er ønskeligt, at Gavens Størrelse affattes efter Værdighed og Trang.

Wesfely: Den ærede Rigsdagsmand for Bornholm (Krabbe) har gjort opmærksom paa, at, naar den lovgivende Magt tilstaaer eller bestemmer en Understøttelse ved Lov, da bør det ikke være i Form af en Fattigforsørgelse. Jeg skal ikke indlade mig paa, hvorvidt denne Sætning i sin Almindelighed er rigtig eller ikke, men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at den ikke er rigtig her i Landet; thi dersom den ærede Rigsdagsmand vil tage Finantsloven for sig, da vil han deraf erfare, at der næsten under ethvert Ministerium er en Understøttelseskasse. Hvad enten nu den ærede Rigsdagsmand vil kalde disse Understøttelseskasser en Fattigforsørgelse eller ikke, saa troer jeg dog, at den Understøttelse, som her er foreslaaget ved Ændringsforslaget, er aldeles af samme Væbskaffenhed, som den, der gives gennem Ministeriernes Understøttelseskasse (Sa.), og forsaavidt han altsaa vil kalde den Understøttelse, som omhandles i Ændringsforslaget, en Fattigforsørgelse, saa bliver ogsaa de Understøttelseskasser, som eksistere, Fattigforsørgelse, og jeg troer derfor ikke, at denne Benævnelse passer, eller at man derfra kan drage noget Argument. Naar den ærede Rigsdagsmand tillige har gjort opmærksom paa, at han ikke kunde indrømme den af mig opstillede Forskjel med Hensyn til Pengebevillinger og Retten til Initiativet i saa Henseende, som maatte tillægges Rigsdagen, da er jeg aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand i, at Retten ikke kan benægtes. Det kan ikke siges, at nogen enkelt Rigsdagsmand ikke skulde have Ret til at fremkomme med et saadant Forslag som det, der her er under Discussion; men det, som jeg har gjort opmærksom paa, er, at det ikke var hensigtsmæssigt, at det bragte Rigsdagen i en sly Stilling, hvilket i mine Tanker er noget ganske Andet, end at benægte Retten, og forsaavidt den ærede Rigsdagsmand vilde gaa ind paa denne Undersørgelse, da maatte han vise, at Rigsdagen beholdt ligesaa stor Frihed

til og ligesaa hensigtsmæssigt kunde vedtage et saadant Lovforslag, naar det udspringer fra Rigsdagen selv, som naar det har sin Oprindelse fra Ministeriet. Naar min ærede Nabo (Borgen) har gjort opmærksom paa, at den Forskjel, jeg har villet finde mellem Understøttelse og Pension, ikke skulde kunne finde Anvendelse i dette Tilfælde, fordi den skulde være ophævet ved Loven af 11te Marts 1851, saa maa jeg i saa Henseende bemærke, at jeg ikke indseer, hvorledes dette virkelig skulde være Tilfældet. Det forekommer mig nemlig, at, naar her er Tale om en Understøttelse, da maa det blive en saadan, som skulde være at tilstaae efter de sædvanlige Regler for Understøttelse.

Finantsministeren: Jeg maa tilstaae, at det er en mindre heldig Maade at betegne det foreliggende Ændringsforslags Charakter paa, at sige, at det gaaer ud paa at tilstaae de Paagaalende en Understøttelse som en Fattigforsørgelse. Den ærede Landstingsmand, som først havde Ordet, har allerede i den Henseende fremsørt nogle Modbemærkninger, og jeg skal dertil endnu føie, at den Maade, hvorpaa Sagen, forsaavidt jeg skjønner, maa føres i Live, hvis Loven faaer den Redaction, som det sidst stillede Ændringsforslag antyder, vil være den, at man paa lignende Maade, som med Hensyn til alle Understøttelser, der ere overtagne fra Naadesekretariatet, skaffer sig Schematiske af troværdige Mænd attesterede Forklaringer over Bedkommendes økonomiske Stilling, og i det Hele taget dertil med størst mulig Samvittighedsfuldhed benytter den Bemyndigelse, som Lovforslaget tilsigter at give, til Fordeel for dem, som virkelig dertil ere trængende. Det er heller ikke alene Analogien fra Naadesekretariatssagernes Behandling, som jeg kan paaberaabe mig; men jeg kan ogsaa paaberaabe mig ideimindste to constitutionelle Love, som i Løbet af dette Aar ere givne, nemlig Pensionens Lov, som bestemmer en lignende Hensyntagen til Bedkommendes Trang og øvrige Omstændigheder i Henseende til de Pensioner, som Kongen er bemyndiget til at tilstaae Børn, deels, medens deres Moder lever, deels, naar baade deres Fader og Moder ere døde, og Loven af 9de April dette Aar, hvorefter noget Lignende finder Sted med Hensyn